

[Gerda Møller]

Jeg må sige til ministeren, at jeg mener i høj grad, at den første del af, hvad jeg sagde, havde noget at gøre med spørgsmålet, for ministeren kan jo ikke være uvidende om, hvad jeg også henviste til, at mit spørgsmål er stillet i forlængelse af det spørgsmål, jeg stillede den 27. juli i år, og som ministeren svarede mig på den 4. august, da ministeren sagde, at hun ville komme tilbage til sagen.

Det er da klart, at besparelserne på universitetscenteret har noget at gøre med den kapacitet, der er dér, og jeg føler faktisk, at situationen er alvorlig. I Weekendavisen den 5. august 1977 udtalte en af undervisningsministeriets embedsmænd, fuldmægtig Berrit Hansen, ordret:

»... for RUC er svigtet så alvorligt, at ganske få år med så lave tilgange vil fjerne centerets eksistensgrundlag. Det må give anledning til politiske overvejelser allerede nu.«

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Uden at være alt for uhøflig over for fru Gerda Møller vil jeg godt anmode om, at de spørgsmål, vi skal diskutere, også er de spørgsmål, der bliver stillet. Der er rent faktisk stillet et spørgsmål vedrørende dispensaterne, og jeg har svaret, at der faktisk er meget få dispensater på Roskilde universitetscenter i denne omgang; der er færre end den ramme, som også fru Gerda Møller har været med til at drøfte omkring adgangsreglerne til universitetet.

Ud over det kan jeg sige, at jeg da selvfølgelig også finder, som jeg understregede i det skriftlige svar til fru Gerda Møller, at vi løbende skal tage de problemer op, der opstår i forbindelse med adgangsbegrænsningen. Det var også derfor jeg, da jeg svarede på hr. Bertel Haarders tillægsspørgsmål, henviste til, at den mere generelle problemstilling måtte tages op til drøftelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *ministeren for Grønland* af:

Steen Folke (VS):

»Har ministeren taget EF i ed, når han kan love, at grønlænderne efter hjemmestyrets indførelse selv kan afgøre, om Grønland vil trække sig ud af EF?«

(Spm. nr. 6).

Skriftlig begrundelse.

Flere medlemmer af den danske regering har ved forskellige lejligheder udtalt sig sådan, at det er blevet en udbredt opfattelse, at Grønland efter hjemmestyrets indførelse får mulighed for at trække sig ud af EF. Men i virkeligheden er dette ikke blevet klart tilkendegivet på noget tidspunkt. Essensen i de fleste udtalelser har været, at den danske regering ikke vil modsætte sig et eventuelt grønlandsk ønske om at træde ud af EF efter hjemmestyrets indførelse.

Men der resterer et stort problem, nemlig spørgsmålet om, hvad EF vil sige, hvis Grønland ønsker at forlade EF. I princippet er Romtraktaten jo uopsigelig (Artikel 240: »Denne traktat er indgået for ubegrænset tid«). I et indlæg i Grønlandsposten (den 8. september 1977) har ministeren for Grønland imidlertid skrevet følgende: – Og så kan grønlænderne selv afgøre, når hjemmestyret er gennemført og ud fra de erfaringer, man på det tidspunkt har med EF, om Grønland vil trække sig ud af Fællesskabet, eller om det er mere fordelagtigt at blive. Man må forstå dette sådan, at ministeren faktisk tilkendegiver, at grønlænderne selv kan afgøre sagen. Dette må betyde, at ministeren for Grønland – foruden den danske regerings tilsagn – også må have indhentet et tilsagn i EF om, at man ikke vil lægge hindringer i vejen, hvis Grønland efter hjemmestyrets indførelse ønsker at forlade EF.

Steen Folke (VS):

Der er formodentlig ingen, der er i tvivl om, at spørgsmålet om Grønlands muligheder for at forlade EF i forbindelse med indførelsen af hjemmestyre er et af de mest brændende spørgsmål i hele debatten om et grønlandsk hjemmestyre.

Det er blevet en udbredt opfattelse både i Danmark og i Grønland, at den danske regering har lovet, at Grønland, hvis man ønsker det, kan træde ud af EF i forbindelse med hjemmestyrets indførelse. Men i virkeligheden er det ikke det, man har sagt i de fleste af de tilkendegivelser, der er kommet. Det, man har sagt, er, at den danske regering ikke vil modsætte sig, at Grønland, hvis man ønsker det, kommer ud af EF.